

Faktaark 15: 2002

Hognareinen – et flaggskip i forvaltningen av villrein

Hognareinen

FOTO: KJELL ERIK MOSEID

Forollhogna er det nordligste villreinområdet i landet og et av få steder hvor villreinstammen fremdeles har intakte sommer- og vinterbeiter i et sammenhengende område uten veier, eller andre tyngre inngrep. Det er lite hytter i området og lite tilrettelegging for friluftsliv. Dette gjør at reinen blir lite forstyrret. Mattilgangen er svært god med overdådige vinterbeiter og gode vår- og sommerbeiter på kalkrik grunn. Reinen i Forollhogna har svært gode vilkår og regnes kanskje som den flotteste i Norge. De fleste av de største villreingevirene kommer herfra og slaktevekten er høy, opp mot 140 kg for enkelte bukker.

Allerede i tidlige nedtegnelser om villreinjakt i Norge ble reinen i disse

traktene beskrevet som særdeles stor og fin. Men i likhet med i mange andre fjellområder, var villreinen i lang tid borte fra Forollhogna som en følge av uvetting jakt og fangst fram mot forrige århundreskifte. Reinen reetablerte seg imidlertid i området etter rømming fra tamreindrifter som ble drevet gjennom området på tur til andre fjell lenger sør i landet, og tap av tamreinflokker på 1920-tallet. I 1956 kunne en igjen jakte rein i Forollhogna. Avstamningen fra tamrein og lite forstyrrelser gjør at Hognareinen er lite sky.

Den lokale forvaltningen av villreinen i området har gode ordninger for å fremme viktige mål i forvaltningen. I motsetning til mange andre villreinområder, omsettes de fleste jaktkorta i

Forollhogna etter et prissystem som går på betaling etter vekt, og ikke betaling pr. felte dyr. Dette gjør at det blir mindre interessant for jegere å felle de flotteste og tyngste dyrene, og beskatningen av stammen blir jevnere og bedre.

For villreinen er det viktig at området fortsatt brukes med forstand og at de som besøker det bruker det på reinens premisser. Det skal ikke mye forstyrrelser til for at reinens fine energibudsjett påvirkes negativt og kondisjonen blir dårligere.

